«Τὸ Δημοτικὸ Τραγοῦδι: Ροδόσταμο τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς»

Ἀπὸ τὴν διάλεξιν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γεωργ. Ἀθανασιάδη-Νόβα

Μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ διάλεξις τοῦ Πατριωτικοῦ Συλλόγου «Τὸ δημοτικὸ Τραγοῦδι» μὲ ὁμιλητὴν τὸν διαπρεπῆ Ἀκαδημαϊκὸν κ. Γεωργ. Ἀθανασιάδην—Νόβαν μὲ θέμα «Δημοτικὸ τραγοῦδι—ροδόσταμο τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς», τὴν 11ην π. μ. τῆς Κυριακῆς εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Ἡ αἴθουσα καὶ τὰ θεωρεῖα ἐπληρώθησαν μέχρις ἀδιαχωρήτου, πολλοὶ δὲ ἔμειναν εἰς τὴν πλατεῖαν ἀκούοντες τὴν διάλεξιν ἀπὸ μεγαφώνων — πρᾶγμα πρωτοφανὲς διὰ φιλολογικὴν ὁμιλίαν.

Ὁ κ. Νόβας ἀνεμνήσθη, ἐν ἀρχῇ τῆς ὁμιλίας του, τῶν ἐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔζησεν εἰς τὴν πόλιν μας, ὡς μαθητὴς τοῦ Β' Γυμνασίου καὶ ὡς λοχίας τῶν Εὐζώνων, ἐτόνισε δὲ ὅτι ἡ ὁμιλία του ἔχει καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἀποδόσεως τροφείων εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΛΥΤΡΩΤΙΚΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ

Εἰσερχόμενος εἰς τὸ θέμα του, εἶπεν ὅτι τὸ Δημοτικὸ Τραγοῦδι ἀποτελεῖ μίαν τῶν μεγαλυτέρων ἀποδείξεων τῆς ὑπάρξεως, μέσα στὰ σπλάγχνα τῆς Φυλῆς μας, τῶν δύο βασικῶν ἀρετῶν μας, τῆς ἀκατάλυτης φιλελεύθερης ζωντάνιας καὶ τῆς ἀνεξάντλητης δημιουργικῆς ὁρμῆς.

Τὴν αἰωνιότητα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιβιώσεως μπορεῖ — εἶπε — νὰ τὴν διαπιστώνῃ ἐναργέστερα ἡ πράξη μὲ τὰ ἔργα, ποὺ ἔρχεται νὰ καταγράψῃ ἡ Ἱστορία, ἀλλὰ τὴν καθαγιάζει ἀρτιώτερα ὁ οἶστρος μὲ τοὺς στίχους, ποὺ ἔρχεται νὰ τραγουδήσῃ ἡ Ποίησι. Ἡ ἱστορία ἀποτελεῖ τὸ φανέρωμα μὲ πράξεις τῶν μυστικῶν δυνάμεων τῆς ζωῆς. Τὸ τραγοῦδι ἐπαναφέρει τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς στὸ βάθος τῶν μυστικῶν της πηγῶν. Οἱ ἐπίγειες πράξεις καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, γιὰ ν' ἀποκτήσουν ἀθάνατη οὐσία καὶ ἐνσωματωθοῦν στὶς αἰώνιες ἀξίες τῆς ἀνθρωπότητας, ἔχουν ἀνάγκη ποιοτικῆς προβολῆς στὴν γαλήνη τῶν οὐρανῶν. Καὶ τὴν προβολὴ αὐτή, τὴν ἐξιδανίκευσι αὐτή, δὲν μπορεῖ νὰ τὴν κάμῃ ἡ Μοῦσα τῆς Ἱστορίας. Μπορεῖ ὅμως νὰ τὴν κάμῃ ἡ Μοῦσα τῆς Ποιήσεως!

Ἀπὸ τόσο βαθειὰ φυσικὴ ἀνάγκη πηγάζει τὸ Τραγοῦδι τῶν Λαῶν. Γι' αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἀδιάψευστη πιστοποίησι τοῦ χαρακτῆρα τους. Γι' αὐτὸ ἀπεικονίζει κατὰ τὸν γοητευτικώτερο τρόπο τὴν ἱστορική τους μοῖρα. Γι' αὐτὸ ἀνανεώνει μὲ τὴν πιὸ μυστηριώδη ἱκανότητα τὴν ὁμαδική τους ψυχικὴ δύναμι.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου καὶ οἱ πιὸ πρωτόγονοι καὶ οἱ πιὸ ἀπολίτιστοι, ἔχουν λαϊκὰ τραγούδια, θρησκευτικοὺς ὕμνους, χορευτικοὺς ρυθμούς, ἀποτελεῖ τὴ μεγαλύτερη ἀπόδειξι, ὅτι ἡ ποίησι — καὶ γενικώτερα ἡ Τέχνη — δὲν εἶναι διακοσμητικὴ συμπλήρωσι προηγμένου πολιτισμοῦ, δὲν εἶναι πλεοναστικὸ ἐφεύρημα ἐκλεπτυσμένης καλαισθησίας, ἀλλὰ εἶναι ρίζα φυσικῆς ζωϊκῆς ἀνάγκης, ἄνθος μαζὶ καὶ καρπὸς λυτρωτικοῦ ἐκφραστικοῦ ξεσπάσματος. Ἀναβλύζει πηγαῖα κι' αὐθόρμητα ἀπὸ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ὅπως ὁ στεναγμὸς ἀπὸ τὰ στήθη τους, ὅπως τὸ δάκρυ ἀπὸ τὰ μάτια τους. Εἶναι τὸ μυστήριον τῆς δημιουργίας, ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ κάποια ρωγμὴ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐπιφαίνεται στὰ ἐπίγεια πνευματικὰ ὄντα· εἶναι τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές, ποὺ φτερουγίζει σὰν παρθενικὴ περιστερὰ ἐπάνω ἀπὸ τὴν πεζότητα τῆς ὑλικῆς ζωῆς. Εἶναι ἡ ἀγγελικὴ εὐδοκία, ποὺ δωρίζει ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ ξαναβρίσκουν τὸ δρόμο τοῦ χαμένου Παραδείσου.

Ἔτσι, σὰν δημιουργικὴ πνοὴ Θεοῦ, ἔτσι, σὰν θεόπνευστη λειτουργικὴ πραγμάτωσι πρέπει ν' ἀντικρύζουμε, νὰ αἰσθανόμαστε, νὰ συνειδητοποιοῦμε τὸ τραγοῦδι. Καὶ ἰδιαίτερα τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι, ποὺ ἔχει πιὸ μυστηριακὴ τὴν προέλευσι, γιατὶ εἶναι αὐτόσπαρτο, αὐτόφυτο καὶ αὐτάνθιστο μέσα στὸ ἀπέραντο χλοερὸ λιβάδι τῆς λαϊκῆς ψυχῆς.

Η ΛΑΪΚΗ ΜΟΥΣΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΟΞΑ

Ἔχει πολλὲς δόξες ἡ Πατρίδα μας στὴν αἰωνόβια ἱστορία της. Ἀλλά, πιστέψτε με, ἡ δόξα ποὺ τῆς προσδίδει καὶ ἡ δημοτική της ποίησι, δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς μικρότερες. Ἡ Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Μοῦσα ἔχει δημιουργήσει ἀριστουργήματα τόσης παρθενικῆς ἐμπνεύσεως, τόσης ἀρρενωπῆς ὀμορφιᾶς, τόσης κλασσικῆς λιτότητος, ποὺ κανενὸς ἄλλου λαοῦ τὰ δημιουργήματα δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μαζί τους. Οὔτε τὰ Ἰνδικὰ ἔπη μὲ τὴ σκοτεινή τους ἀπεραντοσύνη, οὔτε οἱ θρῦλοι τῶν Νιμπελοῦγκεν μὲ τὴν ὁμιχλώδη τους φαντασία, οὔτε οἱ Γαλλικὲς ἱπποτικὲς μπαλλάντες μὲ τὴν ἐκζητημένη τους ἁβρότητα. Ἀπαράμιλλη εἶναι ἡ χάρι τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν, ἀνυπέρβλητη ἡ ἀξία καὶ τῆς οὐσίας καὶ τῆς μορφῆς τους. Ἀνανεώνουν μὲ τὴ δημιουργική τους δύναμι ὄχι μόνο τὴν ἀρχαία ἐπικὴ πνοή, τὴν ἀρχαία λυρικὴ γοητεία, τὴν ἀρχαία τραγικὴ ἀνατριχίλα ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τούτους τοὺς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς μύθους, σὲ τρόπο ποὺ νὰ συνιστοῦν μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἀποδείξεις τῆς ἱστορικῆς συνέχειας τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου καὶ τῆς ἀνόθευτης ἐπιβιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΕΠΗ

Ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ, ὅτι τὸ τραγοῦδι συνυπῆρχε πάντοτε εἰς ὅλας τὰς ἑλληνικὰς ἐκδηλώσεις διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἐπίσης, μέρος τῆς Βυζαντινῆς ἐποποιΐας ἀποτελοῦν καὶ τὰ Ἀκριτικὰ ἔπη. Καὶ μέρος τοῦ ἀγῶνος τοῦ 21 ἀποτελοῦν τὰ δημοτικὰ τραγούδια τῆς κλεφτουριᾶς καὶ τοῦ ἀρματωλισμοῦ.

Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ

Χρέος ἐθνικὸ ἀποτελεῖ ἡ ἀνάγκη νὰ διατηρήσωμε ζωντανὰ τὴν πνοὴ καὶ τὸ νηχὸ τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ, γιὰ νὰ ἀντλοῦμε πάντοτε ἀπὸ τὶς καθαρές τους μόνο πηγὲς τὴν ἁγνὴ ψυχικὴ ἐκείνη συγκίνησι, ποὺ κινεῖ κάθε δημιουργική μας πνοή. Ἡ ἵδρυσι καὶ ἡ δρᾶσι τοῦ Πατριωτικοῦ τούτου Συλλόγου τῶν Πατρῶν «Τὸ Δημοτικὸ Τραγοῦδι» ἀνταποκρίνεται πληρέστατα στὸ ἐθνικὸ χρέος. Τὰ πιὸ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια ὀφείλονται στοὺς ἐμψυχωτὲς τῆς ὡραίας αὐτῆς πρωτοβουλίας. Καὶ θερμὴ πρέπει νὰ ἐκφραστῇ εὐχὴ ὅπως διακλαδωθῇ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἡ πατριωτικὴ αὐτὴ ὀργάνωσι. Πολλοὶ κατακλυσμοὶ μᾶς ἀπειλοῦν. Ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει ἀπὸ αὐτοὺς τὸ κορμί μας. Ἡ ψυχή μας κινδυνεύει. Καὶ μοναδικὴ κιβωτὸς ποὺ μπορεῖ νὰ σώσῃ τὴν ψυχή μας ἀπὸ τοὺς σύγχρονους ραδιοκατακλυσμοὺς εἶναι τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι. Στὰ βάθη τῶν ρυθμῶν του διατηρεῖται ἀμόλυντη ἀτμόσφαιρα μὲ κατακάθαρο ἑλληνικὸ ὀξυγόνο.

Παρετήρησεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ παλαιότατα Ἀκριτικὰ ἔπη ἐπιζοῦν ἀκόμη καὶ ἀποτελοῦν «ζωντανὴ ἔκφρασι τῆς σύγχρονης Ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ θεία ὑπόσχεσι συνέχειας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ μέλλον».

Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέφερε χαρακτηριστικὰ παραδείγματα, ὅπως τὸ τραγοῦδι τοῦ Γιάννου (τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννη Τσιμισκῆ), τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν μὲ παραλλαγὰς εἰς διάφορα μέρη τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Κρήτην, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Κύπρον, σὰν ἀπόδειξις τῆς ἑνιαίας πηγῆς καὶ τῆς ἀδιάκοπης ροῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ποιητικοῦ μύθου διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥ

Περαιτέρω περιέγραψε τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι τῶν ἀνθρώπινων γενικῶς αἰσθημάτων καὶ εἰδικῶς τοῦ ἔρωτα καὶ τοῦ χάρου, «τῶν δύο τούτων μεγιστάνων τοῦ ἀτομικοῦ βίου κάθε ἀνθρώπου».

Γιὰ τὴν φιλοσοφημένη ἀπαντοχὴ μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος θωρεῖ τὸν Χάρο, ἀνέφερε ἕνα δημοτικὸ τραγοῦδι ἀπὸ τὴν Καλοσκοπὴ τῆς Παρνασσίδος.

«Μὲ γελασάνε τὰ πουλιά, τῆς ἄνοιξης τ' ἀηδόνια
Μὲ γέλασαν καὶ μοὔειπανε πὼς δὲ μὲ παίρνει ὁ Χάρος
Καὶ φκιάνω σπίτια δίπατα, σαράντα παραθύρια.
Στὸ παραθύρι ἔκατσα τοὺς κάμπους γκιζεράω
Βλέπω τοὺς κάμπους πράσινους καὶ τὰ βουνὰ γαλάζια
Βλέπω τὸ Χάρο πὤρχεται καβάλλα στ' ἄλογό του
Μαῦρος εἶναι, μαῦρα φορεῖ, μαῦρο καὶ τ' ἄλογό του».

Ὅσο γιὰ τὸν ἔρωτα ἀνέφερε τὸ χαριτωμένο τραγοῦδι, τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἄρεσε καὶ εἰς τὸν Γκαῖτε.

«Γιὰ μιὰ βολὰ εἶν' τὰ λεβεντιά, γιὰ μιὰ βολὰ εἶν' τὰ νιᾶτα
Καὶ μιὰ βολὰ περπάτησα μ' ἕνα ὄμορφο κορίτσι
Νὰ τὸ φιλήσω ντρέπομαι, νὰ τοῦ τὸ 'πῶ ντεριῶμαι
Μὰ νὰ τ' ἀφήσω ἀφίλητο ταχιὰ γελάει μὲ μένα.
Πεζεύω δένω τ' ἄλογο, κρεμάγω τ' ἅρματά μου
Φιλῶ τὴν κόρη μιὰ φορά, φιλῶ τὴν κόρη δύο
Πάνω στὸ τρίτο φίλημα μοῦ φεύγει τ' ἄλογό μου».

Θυμᾶμαι ἀκόμα ἕνα τετράστιχο ποὺ τὸ τραγουδοῦν πέρα στὰ χωριὰ τῆς πατρίδας μου Ναυπακτίας. Εἶναι μιὰ στιχομυθία γεμάτη σεξουαλικὸ χαριεντισμό. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἀπὸ λόγο σὲ λόγο θὰ φτάσῃ καὶ σὲ καμμιὰ χοντροκοπιά. Ὅμως μὲ πολλὴ χάρι ὑπαναχωρεῖ κ' ἐνῶ φοβᾶσαι πὼς θ' ἀκούσῃς τώρα πιὰ τὸ μεῖζον, ἀπρόοπτα ἀκοῦς τὸ ἔλασσον. Στὸ δὲ τέλος σὲ ξαφνίζει ὁ ἐπίλογος, ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ θαρραλέα ἀπολογία τοῦ ἔρωτα καὶ τῆς ἐλευθερίας του:

—Ἀπόψε, μαυρομάτα μου, θὰ κοιμηθοῦμε ἀντάμα!

—Κι' ἂν κοιμηθοῦμε, ἀσίκη μου, τί λὲς πὼς θὰ μοῦ κάμῃς;

—Θὰ κόψω τὰ χρυσᾶ κουμπιά... τὰ μάτια θὰ φιλήσω!

—Κουμπάκια εἶναι κι' ἂς κόβονται, ματάκια κι' ἂς φιλιῶνται!

Ποιὸς ποιητὴς δὲν θὰ τὸ ὑπόγραφεν εὐχάριστα τὸ ἀριστουργηματάκι αὐτό;

ΤΟ ΡΟΔΟΣΤΑΜΟ

Καταλήγων εἶπε:

—Ὅταν θυμᾶμαι τὴ Βάβα μου ποὺ ἀπόσταζε κάθε ἄνοιξι μὲ τὸ λαμπῖκο της ἀπὸ τὰ ἥμερα τριαντάφυλλα τοῦ κήπου μας, τὸ λαγαρό της ροδόσταμο, μοιάζει σὰ νὰ θυμᾶμαι μαζὶ καὶ τὸν ἄγνωστο ποιητὴ τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ. Τὸν ἀνώνυμο τραγουδιστὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λόγου, ποὺ δὲν τὸ λέει ὅπως ὁ τραγουδιστὴς τοῦ Γκαῖτε, μὰ τοῦ ταιριάζει ἀκέρηος ὁ στίχος τοῦτος: «Τραγουδῶ καθὼς κελαϊδεῖ τὸ πουλὶ ποὺ φωλιάζει στὰ κλαριά, τὸ τραγοῦδι ποὺ βγαίνει ἀπ' τὸ στόμα μου εἶναι ἡ πλούσια ἀμοιβή μου».

Κι ἀλήθεια, καμμιὰν ἄλλη ἀμοιβή, οὔτε κὰν τὴ σημερινή μας ἀναγνώρισι, ἐπιπόθησεν ὁ συνθέτης τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ. Τὸν καημό του λαχτάρισε νὰ βγάλῃ καὶ τίποτε ἄλλο! Μά, βγάζοντας τὸν καημό του, ζωντάνεψε πολλοὺς ἄλλους καημούς. Κ' ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς ζωντανεύῃ μὲ τοῦ τραγουδιοῦ του τὸν ἀθάνατο ἀπόηχο!

Χρειάστηκε ὅμως πολλῶν ψυχῶν τριαντάφυλλο γιὰ κάθε σταγῶνα, γιὰ κάθε στίχο, γιὰ κάθε νηχὸ τοῦ δημοτικοῦ μας τραγουδιοῦ. Πολλῶν ψυχῶν τριαντάφυλλο καὶ πολλῶν τριαντάφυλλων ψυχή...

Ἂς πάρουμε βαθειὰν ἀνάσα μπροστὰ στὴ μαγικὴ φιάλη ποὺ περικλείνει τὸ Ἅγιο αὐτὸ Μῦρο τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ ἂς εὐχηθοῦμε ἄφθονο ν' ἀνθίζῃ πάντοτε στὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ τὸ ἀνοιξιάτικο τριαντάφυλλο. Ἄφθονο καὶ δροσερό. Δροσερὸ καὶ πανευώδιαστο.

Ὅσο ἐκεῖνο ἀνθίζει ἀβίαστα τόσο τὸ ροδόσταμο αὐτόματα θὰ παράγεται κι ἀνεξάντλητο θὰ μένῃ σὲ αἰῶνες αἰώνων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ (ἐξ αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος) τῆς προσφιλεστάτης μας συζύγου, μητρός, θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς

ΜΑΡΙΑΣ ΣΩΤ. ΠΑΠΑΛΕΞΗ

εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ὁ σύζυγος: Σωτήριος Παπαλέξης (δημοδιδάσκαλος). Τὰ τέκνα: Παναγιώτα, Σταυρούλα, Γεωργία, Ἰωάννα, Οὐρανία, Βασιλικὴ Παπαλέξη, Ἀθηνᾶ καὶ Τάκης Μπούτρης. Ἡ μήτηρ: Παναγιώτα Σβούκα. Οἱ ἀδελφοί: Κωνσταντῖνος καὶ Ἀθανάσιος Σβούκας, Βούλα καὶ Νῖκος Στραβοδήμος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΗΜΕΡΑΝ»

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΕΘΑ ΠΑΠΑΝ Ή ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ, ΑΛΛΑ ΔΗΜΑΡΧΟΝ!

Τοῦ δικηγόρου κ. ΔΗΜ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα προσόντα τοῦ δημοτικοῦ ἄρχοντος εἶναι καὶ τὸ νὰ δέχεται καὶ να δύναται νὰ συζητῇ καὶ συζητῶν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν συμφιλίωσιν τῶν ἀντιπάλων του. Προχθὲς ἀνεφέρατε μερικὰ περιστατικὰ ἀποδεικνύοντα ὅτι ὁ κ. Κοτρωνόπουλος ἔχει ψυχολογίαν, μὴ δυναμένην νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου. Σᾶς παραθέτω καὶ ἐγὼ μερικὰ ἄλλα γεγονότα ἀποδεικνύοντα πὼς ἡ πόλις τῶν Πατρῶν πρέπει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Δημαρχοῦντος.

1) Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ σατραπισμὸς καὶ ἡ ἐγωπάθεια τοῦ κ. Κοτρωνοπούλου ἐπέτυχον τὸ ἑξῆς πρωτοφανές: Εἰς τὸ τελευταῖον δημοτικὸν συμβούλιον οἱ ἐκλεγέντες ὡς σύμβουλοι τῆς πλειοψηφίας, μετέστησαν εἰς τὴν μειοψηφίαν, μὴ δυνηθέντες νὰ ἀνεχθῶσι τοὺς σατραπισμοὺς τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

2) Εἰς κάθε πολυμελὲς σῶμα δὲν εἶναι ἀσύνηθες τὸ φαινόμενον τῆς ἀποχωρήσεως τῆς μειοψηφίας, διὰ πράξεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν κρίσιν της δὲν εἶναι ὀρθαί. Εἰς τοιαύτας ὅμως περιπτώσεις ἡ πλειοψηφία, ὅσον δήποτε δίκαιον καὶ ἂν ἔχῃ, ἐκφράζει τὴν λύπην της διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς μειοψηφίας. Ὁ κ. Κοτρωνόπουλος, ὅμως, ὅταν ἀπεχώρησεν ἡ μειοψηφία τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ξεύρετε τί εἶπεν; Εἶπε «.. καλὸν ὕπνον...». Δηλαδὴ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὸ ἐνεφάνισεν ὡς ὁπερέτταν καὶ ὄχι ὡς σῶμα βουλευόμενον διὰ τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως.

3) Ὁ κ. Κοτρωνόπουλος εἰς μίαν τῶν περιοδειῶν του προκάλεσε τοὺς ἀντιπάλους νὰ εἴπουν τὴν γνώμην των διὰ τὴν τύχην τοῦ Νοσοκομείου διὰ νὰ τοὺς ἀποστομώσῃ. Τότε ὅμως ποὺ οἱ κ. κ. Νικόλαος Γιαννακόπουλος, Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος καὶ Τάσης Φιλόπουλος, ὡς καὶ ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Πατρῶν καὶ ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν, ἀντετάσσοντο εἰς τὴν κρατικοποίησιν καὶ ἐπεδίωξαν τὴν καλόπιστον δημοσίαν συζήτησιν διὰ τὴν τύχην τοῦ Νοσοκομείου ὁ κ. Κοτρωνόπουλος μὲ πρωτοφανῆ, διὰ τὸν χαρακτῆρα του ἐπιμέλειαν, ἀπέφυγε τὴν δημοσίαν συζήτησιν. Τώρα δὲ προκαλεῖ, διότι, κατὰ συνήθειαν, πιστεύει πὼς ὁ λαὸς δὲν ἐνθυμεῖται. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὸ θέμα τοῦ Νοσοκομείου νὰ γίνῃ ἀντικείμενον ἐκλογικῆς πάλης. Ἀλλὰ ἀφοῦ προκαλεῖ ὁ κ. Κοτρωνόπουλος τοῦ συνιστῶμεν νὰ δημοσιεύσῃ: α) τὰς ἐμπεριστατωμένας ἀγορεύσεις τοῦ κ. Νικολάου Χειμῶνα, κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἀδελφᾶτου τοῦ Νοσοκομείου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1958 καὶ β) τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἐμβριθεῖς ἀγορεύσεις τῶν μελῶν τῆς μειοψηφίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὅλαι αἱ ἄνω ἀγορεύσεις μὲ ἐπιμέλειαν ἀπεκρύβησαν ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν.

4) Τέλος, ἀναφέρω καὶ τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ σατραπικοῦ χαρακτῆρος τοῦ κ. Κοτρωνοπούλου: Τὴν 17 Ἰουλίου 1958, τῇ αἰτήσει σοβαροῦ ἀριθμοῦ δημοτικῶν συμβούλων, συνήρχετο τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ θέμα «Τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου» ἐπὶ σκοπῷ τῆς διατηρήσεως τοῦ Νοσοκομείου ὡς Δημοτικοῦ. Ἡ συνεδρίασις τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου διεκόπη διὰ τὴν 8 μ.μ. τῆς 18 Ἰουλίου 1958. Κατὰ πρωτοφανῆ τρόπον τὴν 11. 30 μ.μ. (ἤτοι 7 1)2 ὥρας πρὶν συνέλθῃ ἐκ νέου τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον) συνεκλήθη ἐκτάκτως τὸ Ἀδελφᾶτον τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἀπεφάσιζε τὴν κρατικοποίησιν αὐτοῦ.

Τοιουτοτρόπως ἡ συνεδρίασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καθίστατο ἄνευ ἀντικειμένου. Ἐρωτῶμεν λοιπόν: Σοβαρῶς πιστεύει ὁ κ. Κοτρωνόπουλος, ὅτι δύναται νὰ διοικηθῇ καὶ νὰ προκόψῃ ὁ Δῆμος μὲ ἀνθρώπους ἔχοντας τοιαύτην νοοτροπίαν; Ἐνθυμούμεθα ὅτι ὁ δικτάτωρ Μεταξᾶς, παρὰ τὴν δύναμίν του, ἔλεγεν εἰς τοὺς συνεργάτας του: Ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων θὰ λαμβάνωμεν ἀποφάσεις κατόπιν συζητήσεων. Ὅταν ὅμως ληφθῇ ἀπόφασις ἀπαγορεύεται ἡ ἀντίρρησις. Ὁ κ. Κοτρωνόπουλος ὅμως ἔχει ἀρχὰς καὶ χαρακτῆρα πολὺ δικτατορικωτέρας τοῦ Μεταξᾶ. Πᾶν ὅ,τι σκεφθῇ πρέπει ἀσυζητητὶ νὰ γίνεται, ἀδιαφόρως ἂν εἶναι ὠφέλιμον ἢ μή. Μᾶλλον διὰ Πάπας καὶ ὄχι διὰ Δήμαρχος ἔχει προσόντα ὁ κ. Κοτρωνόπουλος. Μόνον ὡς Πάπας δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὸ ἀλάθητον. Ἐνῷ ὡς Δήμαρχος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν συνήθειαν τοῦ συζητεῖν, πίθειν ἢ καὶ ὑποχωρεῖν. Αὐτὰ δὲν τὰ ἔχει ὁ κ. Κοτρωνόπουλος.

Φιλικώτατα
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ
Δικηγόρος
Ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος
Συνδυασμοῦ Ν. Βέτσου

Υ. Γ. Ὀφείλω ὅμως νὰ μὴ παραλείψω, ὅτι καὶ ὁ ἕτερος τῶν ὑποψηφίων, ὁ κ. Φαρμακίδης, δὲν εἶναι ὁ κατάλληλος διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου. Εὐγενέστατος, ἀλλὰ μόνον αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Φιλομειδέστατος, ἀλλὰ εἶναι προσὸν δι' ἄλλας θέσεις. Καὶ κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ λαοῦ, ὅστις δὲν σφάλλει, ὁ κ. Φαρμακίδης εἶναι καλός, ἀλλὰ διὰ Ἀρχιεπίσκοπος. Ὥστε ἡ ἐκλογὴ τοῦ λαοῦ τῶν Πατρῶν, ἐὰν θέλῃ δήμαρχον, δὲν εἶναι δύσκολος, διότι δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν κ. Νῖκον Βέτσον.

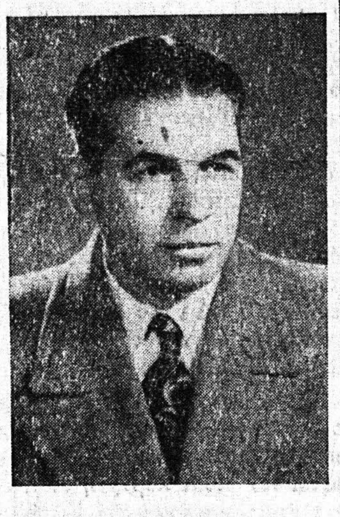

ΝΤΙΝΟΣ Ι. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ
ΒΕΤΣΟΣ-ΔΡΑΣΙΣ

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ & ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Εἰδοποιοῦνται ἅπαντες οἱ Ἐπαγγελματίαι καὶ Βιοτέχναι περιφερείας τοῦ Ἐπιμελητηρίου Νομοῦ Ἀχαΐας ὅτι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου καθιεροῦνται νέαι μετρικαὶ μονάδες καὶ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου νέαι σταθμικαὶ τοιαῦται, ἤτοι ἀντὶ τοῦ πήχεως ἐφαρμόζεται τὸ μέτρον καὶ ἀντὶ τῶν ὀκάδων τὸ χιλιόγραμμον (κιλόν).

Σχετικὰς ὁδηγίας ἔχομεν ἀποστείλει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους Συλλόγους καὶ Ἐπαγγελματίας, περὶ τοῦ τρόπου κατασκευῆς καὶ σχήματος τούτων.

Ἐπὶ πλέον πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ προσέρχεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον —Ρ. Φερραίου 70— ἵνα λαμβάνῃ γνῶσιν σχετικῶν ὁδηγιῶν.

Πάτραι τῇ 30—3—59
Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Ἐπιμελητηρίου
Γεώργιος Πανταζῆς

ΧΑΡΑΡΗΣ ΔΗΜ.
Πολ. μηχανικὸς-ἐργολάβος
Ὑποψήφιος
δημοτικὸς σύμβουλος
ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΚΟΤΡΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΟΔ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος
Συνδυασμοῦ κ. Τ. Κοτρωνοπούλου

ΒΑΣ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ὑποψήφιος δημ. σύμβουλος
ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ Τ. ΚΟΤΡΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος
τοῦ Προοδευτικοῦ Δημοκρατικοῦ Συνδυασμοῦ κ. ΦΩΤΗΛΑ δέχεται τοὺς φίλους του καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γραφεῖον του Δημ. Βότση 19.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Mme RITA
Ἐγκεκριμένα παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Mme RITA
Παράρτημα Πατρῶν
Κολοκοτρώνη 35

ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΤΟΥ κ. ΑΣΗΜ. ΦΩΤΗΛΑ

ΛΟΓΟΙ κ. κ. ΦΩΤΗΛΑ, ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ ΚΑΙ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΒΑΣΕΙΣ ΠΥΡΑΥΛΩΝ, ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ Κ. Λ. Π.

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐνώπιον μεγάλης συγκεντρώσεως ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ κ. Ἀσημ. Φωτήλα. Κατ' αὐτὰ παρέστησαν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος καὶ οἱ βουλευταὶ κ. κ. Στ. Μερκούρης, Γεωργ. Σπηλιόπουλος, Δημ. Παπαθανασόπουλος καὶ Τάσος Κουλαμπᾶς.

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ κ. Φωτήλα εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον ἐδημιουργήθη σοβαρὸν ἐπεισόδιον διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τούτου ἀστυνομικῶν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, τῶν ὁποίων, ὡς ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, δὲν ἐγνώριζε τὴν ταυτότητα των. Τῇ ἐπεμβάσει τοῦ διοικητοῦ τῆς ἀσφαλείας κ. Ν. Παναγιωτοπούλου διηυθετήθη τὸ ζήτημα, ἀλλὰ ἀνέκυψε δεύτερον ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν ἐκ τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσουν οἱ κ. κ. Τσιριμῶκος καὶ Μερκούρης, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν θέσιν τοῦ μεγαφώνου. Τελικῶς ἐδόθησαν ἐξηγήσεις ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἡ ὁμιλία τούτων ἐδόθη ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κέντρου, ἐνῶ ὁ κ. Φωτήλας ὡμίλησεν ἐν ὑπαίθρῳ.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησεν ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος τοῦ συνδυασμοῦ.

Ο κ. ΑΣΗΜ. ΦΩΤΗΛΑΣ

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Φωτήλας εἶπεν: «Θὰ ἔλεγα ὅτι ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις προδικάζει τὴν νίκην τῆς 5ης Ἀπριλίου, ἂν δὲν εἶχε κριθῇ αὕτη ἀπὸ τὴν πρὸ πολλοῦ χρόνου ὀγκουμένην ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ὑποψηφιότης μας δὲν ἀποτελεῖ ψηφοδέλτιον τῆς ὑστάτης στιγμῆς. Ὁ συνδυασμός μας καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἔχουν συνείδησιν, ὅτι ἐπιτελοῦν καθῆκον ἔναντι τοῦ Λαοῦ. Εἶναι καθῆκον ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου νὰ συνειδητοποιήσῃ τὸ βαθὺ πολιτικὸν νόημα τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Ἀπριλίου. Δυστυχῶς ὅμως, μέρος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου δὲν ἠνόησε τὸ θέμα τοῦτο. Ἐθεωρήσαμεν καθῆκον μας νὰ σηκώσωμεν τὴν σημαίαν καὶ τὸ ἔμβλημα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ τόπου ἀπὸ τὸ «ἄγος» τῆς κυβερνήσεως. Εἶναι καθῆκον νὰ δώσωμεν ἔκφρασιν εἰς τὴν ἀγανάκτησιν καὶ εἰς τὸν πόθον τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

»Θὰ ἔλεγα ὅτι εὐτυχῶς ποὺ ἡ κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν θέτει πολιτικὸν ζήτημα, διότι ἀλλοίμονόν μας ἂν ἔθετε! Εἶναι γνωστὸν τὸ ἄγχος ποὺ ὑφίσταται ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὰς αὐτοκτονίας ἐμπόρων.

»Ἡ κυβέρνησις, ἐκτὸς τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὀλιγαρχίαν, κατερράκωσε καὶ τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς. Ἀλλὰ τί περιμένει κανεὶς ἀπὸ μίαν κυβέρνησιν ποὺ καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ διατηρεῖ ὑπὸ καθεστὼς πειθαρχημένης διαβιώσεως. Καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τομέα ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ὀλεθρία διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐθνικῶν μας ὀνείρων, καθὼς ἐπίσης καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως βάσεων ὀλέθρου εἰς τὴν χώραν μας.

»Οἱ λόγοι ποὺ ἀνέφερα εἶναι ἀρκετοὶ νὰ θέσουν ἀφ' ἑαυτῶν πολιτικὸν ζήτημα. Ἡ κυβέρνησις, ἀφαιρέσασα τὰ διαπύλια τέλη ἀπὸ τοὺς δήμους, ὑπεσχέθη τὸ 50 ο)ο ἀπὸ τὴν φορολογίαν καπνοῦ. Ἀπὸ τὴν φορολογίαν αὐτὴν πέρυσιν εἰσέπραξεν 1.600 ἑκατομμύρια καὶ ἐνῷ ὤφειλε νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς δήμους 800 ἑκατομμύρια, ἔδωσε μόνον 240 ἑκατ. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ πολιτικὸν θέμα;».

Περαίνων τὸν λόγον του ὁ κ. Φωτήλας ἀνεφέρθη εἰς τὸν κρατικὸν παρεμβατισμὸν εἰς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνωνται οἱ δῆμοι ὄργανα τῆς κυβερνήσεως, εἰς τρόπον ὥστε οἱ δήμαρχοι νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐκφράζουν ἐλευθέρως τὰς πολιτικάς των πεποιθήσεις ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόγραμμα τοῦ συνδυασμοῦ του διὰ τὸν Δῆμον ὁ κ. Φωτήλας εἶπεν, ὅτι θὰ καλύψῃ ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν. Ἤτοι τὸ Σχέδιον Πόλεως, ὁδοποιΐα, συγκοινωνία, νοσοκομεῖον, λιμενικὰ ἔργα, τουρισμός, ὕδρευσις, ἀποχέτευσις, ἀπορρίμματα, Δημοσία ὑγεία (Σφαγεῖα—Λαχαναγορά), ἠλεκτροφωτισμός, κοινωνικὴ πρόνοια, λουτρά, παιδικοὶ σταθμοί, παιδικοὶ κῆποι, ἀθλητισμὸς καὶ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

«Ἐκεῖνο, λέγει, ποὺ χαρακτηρίζει τὸ πρόγραμμά μας εἶναι ὄχι ἡ διαφορὰ τῶν ὑποσχέσεων, ἀλλὰ ἡ διαφορὰ ἐγγυήσεων ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησίν των. Ἐγγύησις εἶναι ὅτι αἱ δυνάμεις μας προέρχονται μόνον ἀπὸ τὸν λαόν».

Ο κ. ΣΤΑΜ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Στ. Μερκούρης εἰπὼν τὰ ἑξῆς: «Ὁ Δήμαρχος σας, ὁ νικητὴς τῆς 5ης Ἀπριλίου, σᾶς ἀνέπτυξε τὸ δημοτικόν του πρό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΞΥΛΕΜΠΟΡΟΣ
Ὑποψήφιος δημοτικὸς σύμβουλος
ΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ
ΒΕΤΣΟΣ-ΔΡΑΣΙΣ

ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ-ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΒΕΤΣΟΥ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ι. ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ
ὑποψήφιος δημοτικὸς Σύμβουλος
ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ "ΒΕΤΣΟΣ-ΔΡΑΣΙΣ,,

ΚΩΝ. Γ. ΚΑΚΟΥΡΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ
Ὑποψήφιος δημοτικὸς σύμβουλος
ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ
ΝΙΚΟΥ ΒΕΤΣΟΥ

ΔΗΜ. ΜΠΑΚΑΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ
ΒΕΤΣΟΣ-ΔΡΑΣΙΣ
Ἔχει τιμηθῇ παρὰ τοῦ Δήμου διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν συνεδρίασιν 20)12)1950 ἐκφράζοντος τὰς εὐχαριστίας διὰ τὰς πολυτίμους, ὡς ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ, ὑπηρεσίας του, ὡς δημοτικοῦ Συμβούλου, περιόδου 1945—1950.

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος
εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΤΣΟΥ δέχεται τοὺς φίλους του καθημερινῶς εἰς τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἀριθ. 147 Γραφεῖον του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΡΥΣ. ΦΙΛΙΑΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος
ΝΙΚΟΥ ΒΕΤΣΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ ●
Ὑποψήφιος Ἄξιος τῆς Προτιμήσεώς σας
Τοῦ συνδυασμοῦ ΒΕΤΣΟΣ-ΔΡΑΣΙΣ
Δέχεται εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του γραφεῖον
Στενὸν Ραδινοῦ 16, τηλ. 25—75 τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας